

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 10

Corneliu întors la Dumnezeu

9 A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.

10 L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.

11 A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.

12 În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.

13 Și un glas i-a zis : „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.” 14 „Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”

15 Și glasul i-a zis iarăși a doua oară : „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.”

16 Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.

17 Pe când Petru nu știa ce să creadă despre înțelesul vedeniei pe care o avusese, iată că, oamenii trimiși de Corneliu, întrebând de casa lui Simon, au stat la poartă 18 și au întrebat cu glas tare dacă Simon, zis și Petru, găzduiește acolo.

19 Și, pe când se gândea Petru la vedenia aceea, Duhul i-a zis : „Iată că te caută trei

oameni ; 20 scoală-te, coboară-te și du-te cu ei fără șovăire, căci Eu i-am trimis.”

21 Petru deci s-a coborât și a zis oamenilor acelora : „Eu sunt acela pe care-l căutați ; ce pricină vă aduce ?”

22 Ei au răspuns : „Sutașul Corneliu, om drept și temător de Dumnezeu și vorbit de bine de tot neamul iudeilor; a fost înștiințat de Dumnezeu, printr-un înger sfânt, să te cheme în casa lui și să audă cuvintele pe care i le vei spune.”

23 Petru deci i-a chemat înăuntru și i-a găzduit.

24 A doua zi, s-a sculat și a plecat cu ei. L-au însoțit și câțiva frați din Iope.

În cealaltă zi au ajuns la Cezareea. Corneliu îi aștepta cu rudele și prietenii de aproape, pe care-i chemase.

25 Când era să intre Petru, Corneliu, care-i ieșise înainte, s-a aruncat la picioarele lui și i s-a închinat. 26 Dar Petru l-a ridicat și a zis : „Scoală-te, și eu sunt om !” 27 Și, vorbind cu el, a intrat în casă și a găsit adunați pe mulți.

28 „Știți”, le-a zis el, „că nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el ; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.

29 De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat ; vă întreb, dar, cu ce gând ați trimis după mine ?” 30 Corneliu a răspuns : „Acum patru zile, chiar în clipa aceasta, mă rugam în casa mea la ceasul al nouălea ; și iată că a stat înaintea mea un om cu o haină strălucitoare ...

[Continuarea în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 245 / Duminică 11 Noiembrie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT /
JOI 15 NOIEMBRIE 2018

„Ferice de cel ce
îngrijește de cel sărac !
Căci în ziua nenorocirii
Domnul îl izbăvește ... ”.
PSALMUL 40 : 1

- Charles Darwin, Făuritorul de mit (VIII)
- Biografii. Lumini peste veacuri (vol. I)
- Acestea sunt vânt sau fum
- Ceea ce prin rău s-a dobândit ...
- Proverbe armenesti despre neghiobie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Echilibrul scump plătit

Editorial. Ronduri nocturne (I)

„Gâtlejul lor este un mormânt deschis ; își folosesc limbile ca să înșele ; sub buze au venin de aspidă. Gura le este plină de blestem și de amărăciune. Au picioarele grabnice să verse sânge, ruina și mizeria sunt pe căile lor, Nu cunosc calea păcii. Frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor”. (Romani 3 : 13 - 18)

Când acum câțiva ani a avut loc în Hamburg o întrunire a funcționarilor poliției criminalistice din toate națiunile, pentru schimbul lor de experiență în domeniul infracțiunilor, poliția din Hamburg i-a invitat pe participanți la câteva ronduri nocturne prin speluncile infractorilor. Despre una dintre aceste călătorii povestește unul dintre participanți :

Suntem în *bomba* a cărei ușă arată inscripția : „Bine ați venit !” Este o speluncă stranie de beci, prevăzută cu o boltă plată. Fum gros, rece de țigări și lulele puturoase, mirosul de grăsime rancedă și țuică proastă umplu încăperea, urechea este cuprinsă de gălăgie de acordeon, de tobă, de chimval, acoperită de cântat răgușit.

În spatele „bufetului” stă cu picioarele crăcănate și mânecele suflecate întreținătorul acestei orchestre. Cercul clienților îl constituie aproape numai flăcăi sănătoși, puternici, care în parte stau pe mese și lasă sticla să circule, în parte sunt întinși de-a lungul pe bănci sau stau pe acolo în grupuri cu femei impertinente, decăzute.

Suntem într-o *bombă* de infractori foarte vestită, unde aproape fiecare client obișnuit este hoț de buzunare, spărgător sau cuțitar, printre ei băieți încă foarte tineri, cu fețe incredibil de nerușinate.

Nici unul dintre acești oameni nu lucrează. Peste zi stau de cele mai multe ori în acest beci, care se deschide dimineața la ora 5 și se închide noaptea la ora 11, iar noaptea ies la jaf. Poate întrebă :

Cum ? *Există așa ceva în Germania ?* Firește ! Aceste lucruri pe care le-ai citit aici, se petrec în timp ce tu le citești.

La o distanță de un kilometru de această mizerie curge în valuri viața elegantă a metropolei, luminează viu ca ziua magazinele, cafenelele, teatrele strălucitoare. [Va continua. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 - 1910]

RECENZIE DE CARTE

Charles Darwin, făuritorul de mit. (VIII)

Una din ideile dominante ale cărții lui Wilson este că Darwin nu a fost un gânditor original, ci că a adoptat și ajustat, pe ici și colo, ideile predecesorilor și contemporanilor lui, care au fost și ei interesați de subiectul posibilei evoluții a speciilor.

Darwin, însă, nu le-a recunoscut contribuția la dezvoltarea teoriei evoluției, motiv pentru care Wilson îl acuză de furt intelectual.

Omul potrivit la locul potrivit ? Wilson ne dă de înțeles că Darwin nu a fost nici un geniu, nici un gânditor penetrant, nici un om cu intelect strălucitor, ci un om care a avut șansa să fie omul potrivit la locul potrivit.

A trăit într-o epocă istorică propice ideilor pe care le-a propus ; în Marea Britanie, țara care fără îndoială la vremea aceea era cea mai avansată din lume și poseda cele mai numeroase și colosale resurse intelectuale și academice cunoscute istoriei ; într-o epocă istorică în care oamenii erau curioși să-și cunoască originea ; și într-un context geo-politic care i-a forțat pe britanici să găsească noi metode de creștere a producției agricole pentru a hrăni o populație mereu în creștere.

A avut și harul să se nască într-o familie aristocrată, să fie educat în universitățile prestigioase de atunci ale Marii Britanii, să călătorească, și să nu trebuiască să muncească pentru a se întreține pe sine, soția lui, Emma, și pe cei zece copii pe care el și Emma i-au adus pe lume.

Cu banii primiți din partea tatălui și a bunicului a putut să-și crească copiii și să-și dedice câteva decenii de viață pasiunii lui intelectuale : *explorarea originii vieții pe pământ*, a presupusei evoluții a speciilor, și a descoperirii, zice el, a celor doua legi ale naturii care transformă o specie în alta : *legea selecției naturale și legea luptei pentru supraviețuirea speciilor*.

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiilor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 1

POLICARP

Policarp a fost unul din creștinii de seamă care a făcut legătură între apostolii Domnului Cristos și creștinii din secolul al doilea.

El a fost convertit prin apostolul Ioan și mai târziu a fost ordinar tot de Ioan ca păstor sau episcop al bisericii din Smirna.

El nu e pomenit cu numele în Noul Testament, dar se crede că el ar fi fost *îngerul* bisericii din Smirna, căruia i se adresează de către Domnul scrisoarea din Apocalipsa. Într-o scrisoare a lui Irineu către Florin, Policarp e numit "binecuvântatul și apostolicul prezbiter".

Scrisoarea e păstrată în lucrarea istoricului bisericesc Eusebiu. Irineu descrie discuția sa cu Policarp și cum acesta istorisea cele relatate de apostolul Ioan și de ceilalți care au văzut pe Domnul. Deci, el a auzit învățătura

și minunile Domnului Isus Cristos din gura martorilor oculari. El a fost un elev al apostolului Ioan cu care a petrecut mulți ani.

Nu știm precis data nașterii sale, unii dau anul 65 A.D. iar alții anul 70, dar documentele arată că a trăit până în anul 166 A.D., când a fost martirizat. Policarp a fost un bun cunoscător al Scripturilor. El era familiar cu scrierile Noului Testament deși nu erau încă puse împreună și a căutat să păstreze în biserică învățătura curată a Evangheliei. El a avut mai mulți elevi pe care i-a instruit în cunoașterea Scripturilor. Unul din ei a fost Irineu. Întrucât creștinismul era în faza primară, s-au ivit și o seamă de învățături străine. Marcion, un gnostic care respingea Vechiul Testament și accepta doar Evanghelia după Luca și epistolele pauline, a căutat să învețe că Cristos Domnul nu a avut corp omenesc ca noi.

Această învățătură în mod indirect anula valoarea jertfei Sale, căci dacă n-a avut corp ca pământeni, înseamnă că nici nu a suferit.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca **oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

307. Smerenia unui Domnitor român

După ce Nicolae Vodă Mavrocordat a ajuns din nou Domn, a primit scrisori de laudă din mai multe părți.

Așa i-a scris și un muftiu (un fel de protopop turcesc) Ebezadea Eifendi o scrisoare de laudă, ceea ce era ceva neobișnuit la Turci, căci muftiul nu scrie cartea nici odată dela sine la vreun creștin, fie domn cât de mare.

Se mira și Nicolae Vodă de atâta cinste ce- venea din toate părțile, dar nu s-a înălțat cu firea pentru acestea, ci smerit zicea :

„*Acestea sunt vânt sau fum ; Dumnezeuul meu la Tine îmi este toată nădejdea!*”

De multe ori când îl lăuda vreun boier pentru vreo treabă, chivernisită bine – zicându-i „aceasta cu înțelepciunea Măriei tale s-a făcut” - Nicolae Vodă răspundea : „*Eu sunt vierme, și nu om ; mila Lui Dumnezeu le isprăvește toate cele bune*”.

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Male parta, male dilabuntur** (lat. „Ceea ce prin rău s-a dobândit, rău va sfârși”) – Fraza se găsește în a doua filipică a lui Cicero care, la rândul lui, o citează ca un dicton mai vechi.

Autorul ar fi poetul roman Cneius Naevius. Aceeași idee se găsește exprimată în zicala românească :

„De haram a venit, de haram s-a dus”.

Exemplu : „Banii câți cu nedreptate

câștigați carii i-am pus,

După cum haram veniră,

astfel și haram s-au dus”.

(Anton Pann, *Povestea vorbi*)

Expresia derivă din proverbul turcesc : *Haram gheldi, haram ghiti* (Câștigul nepermis, așa cum a venit, așa s-a dus).

În Biblie (cartea Proverbe, capitolul 13 : 11) scrie că : „*Bogăția câștigată fără trudă scade, dar ce se strânge încetul cu încetul, crește*”.

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 11 *Echilibrul scump plătit*

Un studiu efectuat într-un spital prin interviuri luate persoanelor suferinde de colită mucoasă, a arătat că *ranchiuna era caracteristica cea mai proeminentă a personalității la 96% din victime*. De asemenea, *cele mai serioase colite pot să fie cauzate de deranjamentele emoționale*. Ulcerele tubului digestiv pot întradevăr să chinuască pe suferind și adesea printr-o medicație se obține numai un mic ajutor. Singurul procedeu chirurgical cu efect ar fi îndepărtarea prin operație a intestinului gros și a întregului rect, ceea ce ar însemna un preț prea mare pentru a-i veni de hac unui dușman. De secole, batjocoritorii au răs de sfatul Domnului Isus : „*Iubește pe dușmanul tău*”, ca fiind nepractic, idealist, absurd. Astăzi psihiatrții îl recomandă ca pe un leac universal pentru multe din bolile omului. Atunci când Isus zice : „*Iartă de 70 de ori câte 7*”, EL nu se vrea treabă, chivernisită bine – gândeste numai la sufletele noastre ci și la trupurile noastre care să fie ferite de colitele ulcerose, gușe toxică, hipertensiune și o sumedenie de alte boli.

[Va continua]

PROVERBE LATINE

NEGHIOBIE

• Neghiobul pierde zece parale într-o gaură și dă patruzeci ca să-i scoată. • Neghiobul nu albește ușor. • Pâinea neghiobului e-n burta înțeleptului. • Măncarea nesărată, o poți drege ; mintea nesărată - nu. • Ploaia nu ajută pietrei, nici predica neghiobului. • Mintea ușoară e grea povară. Avetik Isahachian • Neghiobul chibzuiește și el, dar abia după ce face o prostie. Hacob Paronian [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”